

ตำนานพระธาตุเมืองนครศรีธรรมราช

พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานสถาปนากิจศพ

นางยุพิน ไตรภักดิ์

294.31218

๓ 351 ย

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

๕ กันยายน ๒๕๐๓

สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งส่วนหนึ่งส่วนใด
หรือทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของการ
คัดลอก เลียนแบบ ทำสำเนา ฯลฯ หรือนำไปเผยแพร่ในรูปแบบใดๆ
นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากกรมศิลปากร

All rights reserved

No part of this book may be reproduced in any
form or by any mean without prior written permission
from the Fine Arts Department.

“ทำซ้ำ” คือ การคัดลอก เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ ฯลฯ
จากต้นฉบับ หรือสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอื่นเป็นสาระสำคัญ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน

หรือ “ดัดแปลง” คือ การทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมงาน ฯลฯ ในส่วนที่เป็น
สาระสำคัญ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน

หรือ “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” เช่น การแสดง การบรรยาย การจำหน่าย การทำให้ปรากฏ
ด้วยเสียง ด้วยภาพ ฯลฯ หรือโดยวิธีอื่นใด ซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

หอสมุดแห่งชาติ
สาขางานหอสมุดนครศรีธรรมราช

ตำนานพระธาตุเมืองนครศรีธรรมราช

พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานสถาปนากิจศพ

นางยุพิน ไตรภักดิ์

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

& กันยายน ๒๕๑๓

กรมศิลปากร
หอสมุดแห่งชาติ
กรุงเทพฯ

หอสมุดแห่งชาติ
กรุงเทพฯ

NSTNL SENAYAN

กรมศิลปากร
หอสมุดแห่งชาติ
กรุงเทพฯ

เลขที่ ๑๑๔.๒๑๑๘
๓๓๕-๑๖

เลขทะเบียน ๖๖.๑๐๘.๒๑๑๘

๐๒๖๒๘๔

คำนำ

เนื่องในงานสถาปนาศึกษา นางยุพิน ไตรภักดี
กำหนดวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๓ ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม
เจ้าภาพได้มาแจ้งความจำนงแก่เจ้าหน้าตมณฑลว่า กอง
วรรณคดีและประวัติศาสตร์ ขออนุญาตจัดพิมพ์หนังสือ
เรื่อง "ตำนานพระเชษฐาเมืองนครศรีธรรมราช" กรมศิลปากร
มีความยินยอมอนุญาตให้จัดพิมพ์ได้ดังประสงค์

หนังสือเรื่องน เมอพิมพ์ใน พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นครั้งแรก
น กรมหมื่นพิทยาดงกรณ์ ผู้เป็นอุปนายกราช—
บัณฑิตยสภา ได้พิมพ์คำอธิบายไว้ว่า

"หนังสือ นพิมพ์ตามต้นฉบับ อยู่ใน หอพระสมุด
วชิรญาณ เป็นหนังสือกระดาษฝรั่งเขียนเต็มหมึก ต้นฉบับ
* เป็นดำเนาศึกษาจากหนังสือเก่า เห็นได้ชัดว่าจัดกตแต่ถ้อยคำ
ด้านวน ซึ่งเก่าก่อนเวลาที่ใช้หมึกและกระดาษอย่างนั้น

การพิมพ์ครั้งนี้ได้สั่งให้พิมพ์ตามต้นฉบับ มิให้แก้
กตจัดกตหรือถ้อยคำอะไรเลย ททาเช่นนี้ด้วยเหตุ ๒ ประการ

ประการที่ ๓ การเขียนตัวอักษรหนังสือไทยนั้นเปลี่ยน
 อยู่เสมอ แต่ยังไม่เห็นท่าทางที่จะหยุดเปลี่ยน ความเปลี่ยน
 เป็นลำดับมานั้นเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาพึงสังเกต ถ้าพิมพ์หนังสือ
 นั้นได้ตามฉบับเดิม ก็เป็นเครื่องช่วยศึกษาได้ข้างหนึ่ง

ประการที่ ๒ คำในหนังสือนั้นมีเป็นอันมาก ที่ผู้ตรวจ
 ไม่เข้าใจ อาจเป็นด้วยผิดก็ได้ เป็นด้วยเราไม่รู้จักได้ สิ่ง
 ที่เราไม่รู้ เราจะว่าผิดเพราะเหตุนั้นหาได้ไม่ คำที่ผู้ตรวจ
 ไม่เข้าใจ ถ้าแก่จนเข้าใจก็เป็นความเตาของผู้ตรวจคนเดียว
 ผู้อ่านซึ่งไม่เคยเห็นตน ฉบับก็ไม่มีไ้อ กาดจะ ช่วย เตา หรือ
 แดงคงความรู้ความเห็นบ้าง ความเห็นนั้นไม่จำเป็นจะเป็น
 ความรู้ แต่ในเวลาที่มีความรู้แน่นอนยังไม่มี ความเห็นก็
 ย่อมจะเป็นประโยชน์

หนังสือต้นนี้เขียนว่าแต่งใน แผ่นดิน พระ นารายณ์
 สักราชในที่สุดบอกมีในปลายแผ่นดินพระเจ้าปราสาททอง

ส่วนเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตำนานพระชาคนครคีรีธรรม-
 ราชนั้น ก็เป็นตำนานอย่างนิทานประจำท้องถิ่น มีในฉบับ

มากมาย แต่ความจริงอาจมีมาเต็มบ้าง แต่ไม่มีอะไรที่
 ให้เห็นว่าผู้แต่งไม่เชื่อว่าเป็นความจริงทั้งนั้น แม้ทุกตัวถึง
 ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ แลพิจารณาครุฑพญานาค ก็กล่าวตามที่เชื่
 ก็น่าจริง ถ้าจะว่าที่แท้เรื่องพระราชาปาฏิหาริย์คนยังเชื่
 ก็น้อยจนเวदान

แต่ถ้าจะตั้งปัญหาว่าหนังสือนี้ มีประโยชน์เพียงใด ใน
 โบราณคดีก็ยากที่จะตอบได้ การหาหลักฐานโบราณคดี
 ถ้าไม่มีอะไรดีกว่านี้เท่านี้ ก็ต้องรับเขานิทานเข้าประกอบ
 หนังสือนี้ จึงอาจเป็นประโยชน์ได้บ้างในทางโบราณคดี”

กรมศิลปากรขออนุโมทนา กุศล ราชภัฏศึกษานุปถาน
 ที่เจ้าภาพได้บำเพ็ญอุทิศแด่ นางยุพิน ไครภักดี ตลอดจน
 ให้พิมพ์หนังสือนี้ออกเผยแพร่เป็นวิทยาทาน ขอกุศลทั้งนี้
 จงรดบันดาลให้ นางยุพิน ไครภักดี ผู้ดวงดับจงได้ประสบ
 สุขคติตามควรแก่คติที่ดีในสัมปรายภพจกทุกประการ.

กรมศิลปากร

ศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐

พ.ศ. ๒๕๕๐

คำไว้อาลัย

การมรณกรรมของคุณพ่อเมื่อ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๖ นับ
เป็นครั้งแรกในชีวิตของคุณ ที่ประสบความทุกข์อย่างสุดซึ้ง
แต่ก็ยังเหลือคุณแม่อยู่อุปการะให้ความอบอุ่นแก่คุณแทน
คุณพ่อคอยค้ำคอตบมา การมรณกรรมของคุณแม่ในครั้ง
นับว่าเป็นการสูญเสียครั้งสุดท้ายในชีวิตของคุณ คุณมี
ความทุกข์อย่างสุดซึ้ง เหลือที่จะบรรยาย เป็น ศิว อักษร ได้
อันพระคุณของคุณแม่ที่มคธคุณ ลูกขอจารึกไว้ด้วยความ
รู้สึกในส่วนของหัวใจ

ในที่สุดคุณ ลูกขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และ
ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงสดับนาคาให้ดวงวิญญาณของคุณแม่
ประสบสุข สุกติและผดุงบุญในฉัมปปรายภพทุกประการ.

ประวัติ

นางยุพิน ไตรภักดี

นางยุพิน ไตรภักดี เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๐ จังหวัด
นครศรีธรรมราช เป็นบุตรนายคง และนางทองสุข

นางยุพิน ไตรภักดี มีบุตรกับนายเทียบ ไตรภักดี
ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขณะนั้น รวม ๒ คน คือ

๑. นางมณี ชมประสงฆ์

๒. นายสุคนธ์ ไตรภักดี

นางยุพิน ไตรภักดี ได้เริ่มป่วยเป็นโรคอัมพาตมา
แต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ แม้ว่าจะได้รับการรักษาพยาบาลเป็นอย่างดี
ก็ไม่สามารถทำให้อาการคืนเข้าสู่สภาพปกติได้ และได้
ถึงแก่กรรมเมื่อวันทศมาส เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เวลา
๑๖.๔๕ น. รวมอายุได้ ๖๒ ปี.

ตำนานพระธาตุเมืองนครศรีธรรมราช

ธาตุเดิมยังมีเมืองหนองทอบบรี เจ้าเมืองชอทาว
โกดังหาราช มีพระอรหันต์เทศนาทางมหาเถว มีพระราช
บุตรผู้ชื่อนางเหมชาดา ชายชอเจ้าทนต์กุมาร และ
ยังมีเมืองหนองชอเมืองชนทบรี อยู่ข้างฝ่ายทักษิณทิศ
เจ้าเมืองชอทาวอังกฤษราช พระอรหันต์เทศนาทาง
และท้าวอังกฤษราชมารบซึ่งพระทันตธาตุแก่ท้าวโกดังหาราช ๆ
ก็ขาดหัวข้างเดียวเมืองแก่ท้าวอังกฤษราช นางเหมชาดากับ
เจ้าทนต์กุมารก็รบเอาพระทันตธาตุลง ดำเภาไปเมือง ดังกา
เกิดลมร้ายดำเภาแตก เจ้าทนต์กุมารกับนางเหมชาดา
ก็พาพระทันตธาตุ ชัดรันทหารายแก้วชเรอบ ก็
เอาพระธาตุฝังไว้ที่หาดทราย แล้วก็เขาเวินอยู่ในที่ลับ

ยังมีพระอรหันตของคหฬ ขอ พระ มหา เถร พรหมเทพ
 มา โดย นภา กาศ เห็น รัศมี พระ ชาติ ช่าง ไรศ นาการ ฐน พระ
 มหา เถร กิ่ง หนมี ศการ พระ ชาติ นาง เหม ชาดา กับ เจ้า ทัต
 ฑุมาร กิ่ง ฝ่า ความ แก้ว พระ มหา เถร เหมือน กิ่ง ฝ่า มา แล้ว ด้
 หลัง แด พระ มหา เถร ทำ นาย ว่า ใน หาด ทราย ขเ รอบ น
 เบ อง หนาย ัง มี พระ ยา ของ คหฬ ขอ พระ ยา ศรั ฐร มา โค กรา ษจะ
 มา ตัง เป็น เมือง ใหญ่ แล้ว จะ ก่อ พระ มหา ชาติ ตัง ด้ ๑๗ วั
 แด พระ มหา เถร ตัง เจ้า ชอง พน ฆง วั ว่า มี ทุ กษ ด้ ด้ ใ ให้ เจ้า
 ตาน กิ่ง ฝ่า พระ ฆง ค์ ว่า ทั นน แด พระ มหา เถร กิ่ง ฝ่า ไป
 เจ้า กุมาร ทุ กษ ชอง กพา พระ ชาติ ทุ นน ไป ทุ นน ดัง ทำ เมือง
 ทุ รัง กิ่ง ฝ่า โดย ด้ าร ด้ ้า เภา ไป ด้ ัง กิ่ง ฝ่า ทง เต ใหญ่ กิ่ง ฝ่า เกิด
 อก์ ฆร รั ย ใ ไร โด ด้ ้า เภา ไป ด้ ัง ได้ ฆาว ด้ ้า เภา กิ่ง ฆว ทุ กษ ัน ว่า เจ้า
 ทุ กษ ฆง ฆน ดง โดย ด้ าร ด้ ้า เภา กิ่ง ฆง เกิด อก์ ฆร รั ย ฆน แด ว่า จะ
 ฆา เจ้า ทุ กษ ด้ ัง ฆน ด้ ัย เจ้า ทุ กษ ด้ ัง ก ตาน กิ่ง ฝ่า พระ มหา เถร ุ
 กิ่ง ฝ่า ญม ฆค ฆน ฆค ทุ ฆ ฆบ ก ฆร ฆน ฆา ฆน ฆาง ฆง ๓๐๐ วั ด้ ัง ฆมา
 ใน อากา ษ อก์ ฆร รั ย ทุ กษ ัย หาย แด พระ มหา เถร ฆอก ฆแก ฆา วั

ดำเภาว่า พระญาณาคพาวรีจวราชมนามมคัการพระชาค
 จงเกิดอศักรรย์ ว่าเท่านั้นแล้ว พระ มหาเจรก เด็ดจไป
 นายดำเภาใช้ไปไปถึงเมืองตงกาทวป เจ้าตงกากรับ
 พระชาคขึ้นไว้บนปราสาทแล้ว จึงครัดถามเจ้าตองพหนอง
 ว่าจะกลับไปเมืองททบุตรเด่า เจ้าตงกาให้แต่งดำเภา
 ให้เจ้าตองพหนอง แล้วบรรทกของให้เต็มดำเภา แล้ว
 จึงแต่งราชสารไปถึงเจ้าเมืองททบุตร ว่าเป็นบุตรทาว
 โกดัหาราช ซึ่งทอวงคตในการสงครามหนักด้นมาอยู่ใน
 เมืองททบุตรเด่า อย่งให้ทาวองกักราชทำอันตรายแก่เจ้า
 ตองพหนอง ถ้าทาวองกักราชทำอันตรายแก่เจ้าตองพหนอง
 เห็นว่าเมืองททบุตร กับกรุงตงกาจะเป็นศัตรูกัน
 แล้วเจ้าตงกาโหมหาพราหมณ ๕ คน พาพระบรมชาติมา
 ทนานทง ให้ฝังทเจ้าตองพหนองช่อนพระททชชาคณ
 มหาพราหมณกับเจ้าตองพหนองก็ใช้ดำ เภามาถึง หาด ทราย
 แก้ว มหาพราหมณก็แบ่งพระชาติเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่ง
 ไล่ผอบแก้วแล้วไล่แม่ชันทอง ชนฝัง ท รอย เจ้า ตอง พ หนอง

ฝั่งพระราชแต่ก่อน ก่อนพระเจ้ายี่สร่วมไว้ แล้วผูก
ภาพย่นครกษาอยู่ ยังพระราชด้วยหนังสือมหากษัตริย์
กพาไปเมืองทนมบร

ยังมีเมืองหนังสือทงชาวด มีกำแพงสามชั้นซ้อน
สามวงจรรอบเมือง ประตูเมืองมีนาคราชเจ็ดหัวเจ็ดหาง
มีปราสาทราชมนเฑียร มีพระมหาธาตุ ๓๐๐๐ ยอด
ใหญ่ ๓๐ ยอด ทำซ้ายขวา กว้างตั้งสี่หมอก มี
พระพุทธรูป ๕๐๐๐ พระองค์ เจ้าเมืองหนังสือพระญาศรี
ธรรมมาโลกราช มีพระอรรคมเหษร์ชื่อตั้งขเทพ มีบุตร
ชายต้องคน ๆ หนังสือทงชาวดเจตราช อายุยืนได้ ๓๐๐ ปี
มีคนหนังสือเจ้าพงษกระษัตริย์ ยังมีปาก ๕ คนบำรุงเจ้าเมือง
หนังสือ อยู่มาเกิดโรคภัยอันตรายมาทำอันตราย โทษ
พลล้มตายเป็นอันมาก พระยาทงชาวดจึงมีและไพร่พล
ลงดำเินาใช้ใบมาตั้งอยู่ริมทะเล

ยังมีพราหมณ์คน ๆ หนังสือทงชาวดเรียนตามเนอมาตาม
ริมทะเล มาถึงหาดทรายละเอียดพบแก้วดวงหนึ่งเท่าลูก

หมายสั่ง จึ่งพราน ๗ คนเอาแก้วไปถวายแก่พระญาแดง
 กราบทูลว่าไตทหาดทราย แดหาดทรายนั้นดวงยาม
 นาดยรอบ พระญาให้พรหมตั้งรายนามาคูทอง & คนมาคูกน
 บาคทอง & คนกเขอนแผนทนนไปถวาย พระญาให้แต่ง
 ดำเภาแดง จัดคนทรรคนพระพุทเจ้า ๓๐๐ หิงกับมาค
 ทอง & คน พาแผนทนมตาเภาไปถวายเจ้าเมืองตงกา ๆ ก
 ยนต์หนักหนา จิงครัดถามว่าพระตั้งขังมฤฎาห์ไม บาค
 กราบทูลว่าพระตั้งขเจ้าไม่มี แดเจ้าตงกาว่ายังมีพระตั้งข
 ของคหนึ่ง ชื่อพระพุทเจ้าเกียร เกิดจวาทกนกับเพอน
 ตงข เจ้าเมืองตงกาขอโทษกนเดัย เจ้ากไม่ลงให้ก
 ให้นมตเจ้ากไปเดิต พระพุทเจ้าเกียรก็ลงดำเภามา
 คด้วยมาคทอง & คน ยังมีพระยาศรัทธมาโคศกราช ๆ กมี
 ฟ้าใจศรัทธาในการกุศลให้เกดยกถอมมุกนขงอยู่ตงบ่า เขา
 มาประชุมกนเบนนอมมาก แด้วพระยาศรัทธมาโคศกราช
 เจ้าพงษ์กระษัตริย์แด้วพระพุทเจ้าเกียรมาคทอง & คน ปลูกษา
 กนจะคองเมืองหาดทราย แด้วจะก่อพระเจดีย์แด้วพระพุท

รูปไว้ ครั้นต้นทากันแล้ว พอเกิดไข้ยุบคนล้มตาย
 เป็นอันมาก พระญากับพระพุทศาคาเถียรบาทูทง ๕ คน
 พาญาติวงศ์ข้างมาหนีไปอยู่ ๓๐๗๗ ปี พระยาศรีธรรมมา
 โสกราชกัธร้างการลงณหาดทรายเดรอบ เป็นเมืองนคร
 ศรีธรรมราชมหานคร แล้วตั้งให้ทำอิฐทำปูนก่อพระธาตุ
 ครองนม แดยังมีพระดีหิงคดอง ชเต มาแต่ เมือง ดง กา
 มายิงเกาะบึงแดงพันมาลงหาดทรายแก้ว ที่ จะ ก่อ พระ มหา
 ชาตินม
 ครองนมยังมีพระยาธรรมมาโสกราชของคหิง เป็นเจ้า
 เมืองมัทยมประเทศ มีพระอรรคมเหษชอนางต้นทมิตรา
 ให้นกเทศธรรมาสารมาตงพระยาศรีธรรมมาโสกราช ใน
 ราชสารนั้นว่าพระยาศรีธรรมมาโสกราช ก่อ พระ มหา ชาติ
 ๗๕,๐๐๐ พระองค์ แต่ยังมีได้พระบรมชาติไปประจุ รัคความ
 ไปว่าพระยาศรีธรรมมาโสกราช ก่อพระมหาชาติของคหิงตั้ง
 ๓๗ ๖๖ แด้วยกพระบรมชาติขึ้นประจุพระบรมชาติ แด

เมืองมัทยมประเทศ พระชา^๑ ๗๕,๐๐๐ ยังหาได้พระบรม
 ชา^๒ไปประ^๓จุ^๔ไม่ จะขอแบ่งพระชา^๑ไปประ^๓จุ^๔ ครัน^๕แจ^๖
 ในราช^๗ดาร^๘น^๙น^{๑๐}แล้ว พระญา^{๑๑}ก็^{๑๒}ให้^{๑๓}น^{๑๔}ก^{๑๕}เทษ^{๑๖}ตั้ง^{๑๗}ด^{๑๘}อน^{๑๙} บ^{๒๐}าก^{๒๑}ท^{๒๒}
 ๕ คน^{๒๓}เ^{๒๔}า^{๒๕}เร^{๒๖}ียน^{๒๗}ด^{๒๘}อ^{๒๙}ค^{๓๐}ม^{๓๑}น^{๓๒}ต^{๓๓}ร^{๓๔}ให้^{๓๕}ว^{๓๖}พระ^{๓๗}ต^{๓๘}า^{๓๙}ม^{๔๐}น^{๔๑}ก^{๔๒}เทษ^{๔๓}เร^{๔๔}ียน^{๔๕}มา^{๔๖} แ^{๔๗}
 ป^{๔๘}ฤ^{๔๙}ก^{๕๐}ษา^{๕๑}ว^{๕๒}า^{๕๓}จะ^{๕๔}ก^{๕๕}ิด^{๕๖}น^{๕๗}น^{๕๘}ใด^{๕๙} ท^{๖๐}ก^{๖๑}จะ^{๖๒}ร^{๖๓}ู^{๖๔}แห่ง^{๖๕}พระ^{๖๖}ชา^{๖๗}ค^{๖๘}จะ^{๖๙}เ^{๗๐}า^{๗๑}ร^{๗๒}น^{๗๓}จะ^{๗๔}
 ได้^{๗๕}แ^{๗๖}ก^{๗๗}ประ^{๗๘}จุ^{๗๙}พระ^{๘๐}เจ^{๘๑}ค^{๘๒}ีย^{๘๓} ๗๕,๐๐๐ พระ^{๘๔}ร^{๘๕}ง^{๘๖}ค^{๘๗} พระ^{๘๘}ญา^{๘๙}ให้^{๙๐}เ^{๙๑}
 ท^{๙๒}อง^{๙๓}เท^{๙๔}า^{๙๕}ด^{๙๖}ก^{๙๗}พ^{๙๘}ัก^{๙๙}ผ^{๑๐๐}ก^{๑๐๑}ค^{๑๐๒}อ^{๑๐๓}มา^{๑๐๔}บ^{๑๐๕}ำ^{๑๐๖}ว^{๑๐๗}ท^{๑๐๘}ง^{๑๐๙}ม^{๑๑๐}อง

ยัง^{๑๑๑}ม^{๑๑๒}ี^{๑๑๓}ผู้^{๑๑๔}เ^{๑๑๕}า^{๑๑๖}ก^{๑๑๗}น^{๑๑๘}ห^{๑๑๙}ิง^{๑๒๐}ฮ^{๑๒๑}าย^{๑๒๒}ได้^{๑๒๓} ๑๒๐ บ^{๑๒๔}ี^{๑๒๕}ว^{๑๒๖}ร^{๑๒๗}ู^{๑๒๘}แห่ง^{๑๒๙} อ^{๑๓๐}ำ^{๑๓๑}มา^{๑๓๒}ค^{๑๓๓}ย^{๑๓๔}เ^{๑๓๕}
 ท^{๑๓๖}อง^{๑๓๗}ด^{๑๓๘}ัง^{๑๓๙}ให้^{๑๔๐} แ^{๑๔๑}ด^{๑๔๒}ว^{๑๔๓}เ^{๑๔๔}าะ^{๑๔๕}ค^{๑๔๖}ว^{๑๔๗}ผู้^{๑๔๘}เ^{๑๔๙}า^{๑๕๐}น^{๑๕๑}น^{๑๕๒}มา^{๑๕๓}ท^{๑๕๔}ู^{๑๕๕}ด^{๑๕๖}แ^{๑๕๗}ก^{๑๕๘}พระ^{๑๕๙}ญา^{๑๖๐} ๆ^{๑๖๑} ก^{๑๖๒}ั^{๑๖๓}ถ^{๑๖๔}า^{๑๖๕}
 ผู้^{๑๖๖}เ^{๑๖๗}า^{๑๖๘}ก^{๑๖๙}ร^{๑๗๐}า^{๑๗๑}บ^{๑๗๒}ท^{๑๗๓}ู^{๑๗๔}ด^{๑๗๕}ว^{๑๗๖}า^{๑๗๗}เ^{๑๗๘}เ^{๑๗๙}อ^{๑๘๐}ค^{๑๘๑}ว^{๑๘๒}า^{๑๘๓}พ^{๑๘๔}เ^{๑๘๕}า^{๑๘๖}ย^{๑๘๗}ง^{๑๘๘}น^{๑๘๙}อ^{๑๙๐}ย^{๑๙๑} บ^{๑๙๒}ิ^{๑๙๓}ค^{๑๙๔}า^{๑๙๕}ของ^{๑๙๖}ช^{๑๙๗}ำ^{๑๙๘}พ^{๑๙๙}เ^{๒๐๐}า^{๒๐๑}
 ได้^{๒๐๒}เ^{๒๐๓}า^{๒๐๔}ค^{๒๐๕}อ^{๒๐๖}ก^{๒๐๗}ไ^{๒๐๘}ม^{๒๐๙}ไ^{๒๑๐}ไป^{๒๑๑}ถ^{๒๑๒}ว^{๒๑๓}าย^{๒๑๔}ท^{๒๑๕}น^{๒๑๖}น^{๒๑๗} พระ^{๒๑๘}ญา^{๒๑๙}ก็^{๒๒๐}ให้^{๒๒๑}น^{๒๒๒}ำ^{๒๒๓}ไป^{๒๒๔}ข^{๒๒๕}ุด^{๒๒๖}ง^{๒๒๗} พ^{๒๒๘}
 พระ^{๒๒๙}เจ^{๒๓๐}ค^{๒๓๑}ย^{๒๓๒}ม^{๒๓๓}ภ^{๒๓๔}า^{๒๓๕}พ^{๒๓๖}ย^{๒๓๗}น^{๒๓๘}ค^{๒๓๙}ร^{๒๔๐}ก^{๒๔๑}ษ^{๒๔๒}า^{๒๔๓}อ^{๒๔๔}อยู่^{๒๔๕}เ^{๒๔๖}า^{๒๔๗}ร^{๒๔๘}น^{๒๔๙}ม^{๒๕๐}ได้^{๒๕๑} พระ^{๒๕๒}ญา^{๒๕๓}ก็^{๒๕๔}ให้^{๒๕๕}น^{๒๕๖}
 เ^{๒๕๗}า^{๒๕๘}ท^{๒๕๙}อง^{๒๖๐}เท^{๒๖๑}า^{๒๖๒}ด^{๒๖๓}ก^{๒๖๔}พ^{๒๖๕}ัก^{๒๖๖}แ^{๒๖๗}ว^{๒๖๘}เ^{๒๖๙}น^{๒๗๐}ค^{๒๗๑}อ^{๒๗๒}มา^{๒๗๓} ไ^{๒๗๔}ป^{๒๗๕}ำ^{๒๗๖}ว^{๒๗๗}ห^{๒๗๘}า^{๒๗๙}ผู้^{๒๘๐}ร^{๒๘๑}แ^{๒๘๒}ก^{๒๘๓}ภ^{๒๘๔}า^{๒๘๕}พ^{๒๘๖}ย^{๒๘๗}น^{๒๘๘}
 ค^{๒๘๙}ร^{๒๙๐}ง^{๒๙๑}น^{๒๙๒}น^{๒๙๓}ย^{๒๙๔}ง^{๒๙๕}ม^{๒๙๖}บ^{๒๙๗}ร^{๒๙๘}ษ^{๒๙๙}ผู้^{๓๐๐}ห^{๓๐๑}ิง^{๓๐๒}ช^{๓๐๓}อ^{๓๐๔}น^{๓๐๕}า^{๓๐๖}ย^{๓๐๗}จ^{๓๐๘}น^{๓๐๙}ท^{๓๑๐} แ^{๓๑๑}ด^{๓๑๒}บ^{๓๑๓}ิ^{๓๑๔}ค^{๓๑๕}า^{๓๑๖}น^{๓๑๗}น^{๓๑๘}ไ^{๓๑๙}
 เ^{๓๒๐}ร^{๓๒๑}เ^{๓๒๒}น^{๓๒๓}ค^{๓๒๔}ี^{๓๒๕}ด^{๓๒๖}ป^{๓๒๗}วิ^{๓๒๘}ช^{๓๒๙}ร^{๓๓๐}า^{๓๓๑}เ^{๓๓๒}ม^{๓๓๓}เ^{๓๓๔}อ^{๓๓๕}ง^{๓๓๖}โร^{๓๓๗}ม^{๓๓๘}พ^{๓๓๙}ไ^{๓๔๐}ย^{๓๔๑} คร^{๓๔๒}ัน^{๓๔๓}ไ^{๓๔๔}ด^{๓๔๕}แ^{๓๔๖}ด^{๓๔๗}เ^{๓๔๘}า^{๓๔๙}น^{๓๕๐}า^{๓๕๑}ห^{๓๕๒}ม^{๓๕๓}
 ส^{๓๕๔}ก^{๓๕๕}ไ^{๓๕๖}ว^{๓๕๗}ท^{๓๕๘}ด^{๓๕๙}ำ^{๓๖๐}ร^{๓๖๑}า^{๓๖๒}แ^{๓๖๓}ด^{๓๖๔}ว^{๓๖๕}ก^{๓๖๖}ด^{๓๖๗}ม^{๓๖๘}า^{๓๖๙} พระ^{๓๗๐}อ^{๓๗๑}า^{๓๗๒}จ^{๓๗๓}า^{๓๗๔}ร^{๓๗๕}ิ^{๓๗๖}ย^{๓๗๗}ใ^{๓๗๘}ร^{๓๗๙}ภ^{๓๘๐}า^{๓๘๑}พ^{๓๘๒}ย^{๓๘๓}น^{๓๘๔}ค^{๓๘๕}มา^{๓๘๖}ค^{๓๘๗}

ค้คะเขาไป อักษรอนนขาพาเจ้าเขียนเขียนไว้ อ้ามาคัย
 ก้เอาทองให้แล้วพาดับบรมมา พระญาทให้แก้ภาพษณ์ค
 จงรอนนไปกงพระอนทร ๆ ก็ใช้พระวิศณุกรรมมายก
 พระชาคชน พระญาทบันไปเมืองมัทยมประเทศคามม
 ตรามาชอนน จงพระวิศณุกรรมช่วยพระญาทอพระเจคย
 ประจุพระบรมชาคชนไว้ แดจคองเมืองตบตองนักษัต
 ษณแกเมืองนครศัรชรรมาษ มชวดคองเมืองต่ายถอตรา
 หนหนง มถตเมืองคานถอตราโกหนง มชวดเมือง
 กะตณคณถอตราเดอหนง มเกาะเมืองปาหนงถอตรากะต่าย
 หนง มมะโรงเมืองโทรถอตรางใหญ่หนง มมะเต็งเมือง
 พทตองถอตรางเด็กหนง มมะเมยเมืองตรงถอตรามาหนง
 มมะแมเมืองชมพถอตราแพะหนง มจอกเมืองมัทย
 ตมถอตราตงหนง มระกาเมืองชอถอตราโกหนง มจอ
 เมืองตะกอบถอตราตุนหนง มกนเมืองกระถอตราหม
 หนง เขกน ๑๒ เมืองมาช่วยทำอัฐปนุกอพระมหาชาค
 ษณยงหาตำเร่งไม กอไซहांตงพระญาทพาญาคิงชตง

ดำเกาทัณฑ์ ใช้ใบตองกวางขเดิมคนตายด้ม เมืองหน
กรางอยู่ครึ่งหนึ่ง

เมื่อศึกกราชได้ ๓๓๘๖ ปี ยังมีพระญาองค์หนึ่งชื่อพระญา
ศรีไศลรงค์ มาแต่ฝ่ายตวันตก นางอรรคมเหษร์ชื่อนาง
จันทาทเว นองชายคนหนึ่งชื่อเจ้าขรรคมกระษัตริย์ ได้
เป็นเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช แดพระร่ตั้งคมาประทับณ
พระธาตุแดงอยู่ ๗ วนกจากเมืองนครไปเมืองเชียงใหม่
พระยาศรีไศลรงค์ถึงแก่กรรม ท้าวขรรคมกระษัตริย์นอง
ได้เป็นเจ้าเมืองหน เมื่อศึกกราช ๓๓๘๗ ปี ท้าวขรรคม
กระษัตริย์ถึงแก่ความตาย

ยังมีพระญาองค์หนึ่งชื่อท้าวศรีขรรมาโคกราช เป็น
เจ้าเมืองอินทปัตตบริย นองชายชื่อท้าวจันทกาน ๓ ชื่อ
ท้าวพงษ์สุธา ๓ พาญาติวงศ์ไพร่พลช้างม้าหน้ใช้ทำ ดิน
ตงมาช้านานประมาณได้ ๘-๘ ปี มาถึงหาดทรายแก้วพบ
พระมธุริยคำไร้อยู่ นายเทยนบดินทตเป็นช้อยุคนหนึ่ง แด
พลพระญาศรีขรรมาโคกราชยกมาแต่อินทปัตต ๓๐,๐๐๐

เกณฑ์จ่ายตงมันแต่เกณฑ์นาทำไร่] แต่เกณฑ์อัฐปุน
 ก่อกำแพงเมืองรอบแต่ ก่อพระมหาธาตุชนตามพระญา
 ศัรรรมาโคศราชทำไว้แต่ก่อน

ทรงหนยมณชาวอริยพงษ์อยู่เมืองหงษาวดีกับคน ๓๐๐
 หนึ่ง ทาพระบศไปถวายพระบาทในเมืองดังกล่าว ต้อง
 ตมร้ายดำเภาแตกชดชนปากหนึ่ง พระบศชดชนปากหนึ่ง
 ชาวปากน้ำพาชนมาถวาย ตั้งให้เขาพระบศกางไว้ที่ทอง
 พระโรง แต่มีชาวอินทพงษ์กับคน ๓๐ คนชดชนปากพ
 เต้นตามริมทะเล มาถึงปากน้ำพระญาน้อยชาวปากน้ำพา
 ศิวมาเฝ้า มีชาวเห็นพระบศมากร้องให้ พระญา
 ถามณชาว ๆ ก็เจ้าความแค้นแรกมานั้น แต่พระญา
 ก็ตั้งดำเภาให้มณชาวไปเมืองหงษาวดีนิมนต์พระสังฆ
 ก็ตั้งดำเภาไปนิมนต์พระสังฆมา ๒ พระองค์ องค์หนึ่ง
 ช่อมหาปเรียนทศศีร์ องค์หนึ่งช่อมหาเถรเจ้าจามเทพ
 ฝ่ายนักเรียนทงต้องพระองค์มาทำพระธาตุ ตง ปุน เสร็จแล้ว
 พระญาให้ตั้งดำเภาไปนิมนต์พระสังฆเมืองดัง กามาเฝ้า
 พระมหาธาตุ

ครองนพยมดำเกาต์หงษัด ขนปากนา พระ ญา น้อย
 โนดำเกาต์นมแต่ศัร ผง กับ กะแวงเต็มดำดำเกา แต่ คนไม่มี
 พระยากให้เอากะแวงมาวงรอบพระมหาราช ศัร ผงหนัก
 ให้ฝนเทียนต้น แดวมตราไปถงเมืองขทง ๑๒ นกษัตริ
 มาทำบุญฉลองพระธาตุ จึงปรากฏไปถงท้าวพิไชยเทพ
 เชียงภาว ผู้เข้มนิตาท้าวอุทองเจ้ากรุงศรีอยุธยา ท้าว
 อุทองยกไพร่พลยสืบแสนเจ็ดพันสามร้อย มาถงอยู่แม่น้ำ
 แห่งหน่ง มีพระราชดำรมาถงพระญาศรีธรรมมาโสกราช ๆ
 กจกเขาพลเมืองไดยสืบแสนเจ็ดพันสามร้อยเท่า กับ พล ท้าว
 อุทอง ยกไปถงทำกำเร ท้าวอุทองยกไปถงบางตภาว
 ทำเพหารอารามไปทุกแห่งจนถงบางตภาว แดทหารทัพ
 หน้าถงต้องฝ่ายรบกัน ไพร่พลถงต้องฝ่าย ต้ม ตาย เป็น
 อ้นมาก พระญาศรีธรรมมาโสกราชดำริทในพระไทย ว่า
 คิวเรานไค้สร้างพระเจดีย์อหารแด่ ก้อ พระ พทท รูป ปดกไม้
 พระศัรมหาโพธิ แดไดยกพระมาถงระเจดีย์ทเมืองอินทปัต
 แดทำประตุ ๒ ประตุข้าง คม ทำ อ้น พัน คำ ถง ทอง แด

พระบรมมณฑลหนึ่ง ทำด้วยตำมฤๅยว & เฒัน พระเจดีย์
 สูงสุดหมอก อีฐยาว ๕ วา หนา ๑๖ ๓ พระระเบียง
 สูง ๑๕ วา ระเบียงสูงเตี้ยหนึ่ง หนาเตี้ย ๘ ศอก แปะ
 ย่อมหิน พระนงยอมตำมฤๅย สูงตะของค้ ๑๕ วา ตะก่อ
 ตาคทองพระระเบียงหนา ๖ นิ้ว บนปราสาทข้าง ๒ เฒัน
 เเทียมเต้าพระเจดีย์กว้างเเทียมตะ ๒ เฒัน กะโถยคักร
 หิน ๘ วา แม่กะโถยเตี้ยใหญ่ & กำ ลูก ๓ กำ ชนลง
 ปราสาทบน หงษ์ทอง & คอย่อมทองเนื้อแด้ว ๆ มาทำพระ
 มาดตะเจดีย์ ปลุกพระศรีมหาโพธิแด้วจำเวณพระมหาธาตุ
 เมืองนครศรีธรรมราช แด้วได้ไปนิมนต์พระเมืองดังกา
 เมืองหงษา มาทำบุญฉลองพระธาตุ ได้จำแนกแจก
 ทานเป็นอันมาก แด้วคำคักกนรพลตมตายก็จะเป็นนาระเว
 ไปเป็นอันมาก จะขอเป็นไมตรีหนึ่งอาศน์เดี่ยวกันกับท้าว
 อู่ทอง เมื่อท้าวอู่ทองกับท้าวศรีธรรมมาโศกราชจะเป็น
 ไมตรีกัน ท้าวอู่ทองชนบนแท่นแด้ว พระญาศรี
 ธรรมมาโศกจะชนไปมิได้ ท้าวอู่ทองก็กรุงพระกรชน มงกุฏ

ของพระเจ้าศรีธรรมมาโลศกตกจากพระเคี้ยว แล้วท้าวศรี
 ธรรมมาโลศตั้งญญาว่า เมื่อคองพระองคกกับอนุชาของ
 พระองคยงขยให้เบ็นทองแผ่นเดียวกัน ถ้าท้าวอุทอง
 คองประสงค์ดังใดจะจัดแจงให้ นานไปเบองหน้าให้มา
 ขนกรุงศรีอยุธยา ฝ่ายท้าวอุทองกรับเบ็นไมตรีแกกน
 แดท้าวอุทองว่าถ้าท้าวศรีธรรมมาโลศทราบคองการดังใดท้าว
 อุทองจะจัดให้มา เกรจากงามกันแล้ว ต่างองคต่าง
 ยกไพรพดคนเมือง

ท้าวศรีธรรมมาโลศกตกอารามกขอพระเจดีย์ ปดก
 พระศรีมหาโพธิ์รายทางมาจนถถึงเมืองนคร คงแทน
 ทงสองภาราได้แต่งของบรรณาการคอบแทนกันมิได้ ชาติ
 เมื่อพระญาศรีธรรมมาโลศกตกแกกกรรม เมื่อศักราช ๑๒๐๐ ปี
 พระญาจันทภาพนเบ็นเจ้าเมือง พระญาพงษชาติราเบ็นพระญา
 จันทภาพน คงฝ่ายทักษิณพระมหาชาติเบ็นเมืองพระเวียง
 ขยมาท้าวศรีธรรมมาโลศกตกแกกกรรม พระญาจันทภาพน
 หองเบ็นเจ้าเมือง ครองนพเจ้าเมืองชวดยกไพรพดมาทาง

เรือ มารับเขาเมืองมิได้ ชาวก็เอาเงินไปขายเข้ากอไม้
 ไม้แล้วกลับไป อยู่มาภายหลังชาวเมืองต่างไม้ไม้เก็บเงิน
 ชาวกลับมารบอีกแล้ว เจ้าเมืองแต่งทหารออกรบอยู่
 แล้วเจ้าเมืองพาญาติวงศ์ออกจากเมืองไปอยู่เขาแดง แด
 กรมการรบกับชาว ๆ ก็แตกไป ภายหลังชวดยกไพร่มา
 ทอศอยู่ณปากน้ำ มีราชสารมาว่าเจ้าเมืองชวให้เอา
 ลูกสาวมาถวาย ให้เจ้าเมืองนครลงไปรับ พระญาติ
 แดงไพร่พลลงไป ชาวก็จับตัวพระญาติ นางอรรมเหษี
 ก็ตามพระญาติไปถึงเกาะหนึ่งได้ชื่อว่าเกาะนาง โดยครั้ง
 นั้นชวาก็ให้เจ้าเมืองผูกด้วยไร่เบ็ดแก่ชาว ๆ ก็ให้พระญาติ
 คมมาเป็นเจ้าเมืองอยู่เถา

อยู่มายังมีพระมหาเถรของคหิงขอตั้งจากนุเทพอยู่เมือง
 นครบำหนัก วิธญาติโยมมาอยู่เมืองนครศรีธรรมราช
 ด้วยพระมหาเถรพรหมตรีัย ขอตั้งเขคอารามปลูก
 พระศรีมหาโพธิ์ก่อพระเจดีย์ก่อกำแพงไว้ ให้ญาติโยม
 รักษาอยู่ตามพระญาติศึกษถวายไว้ณนี้ ได้ชื่อว่าวัดศุภเทิม

อยู่มาตุ๊กนายเทียนบนทิศทิศด้วยข้าสาวของพระญา ๆ ก็ให้
 จับจะฆ่าเสีย จึงตุ๊กนายเทียนแค้นเข้าในวัด พระมหาเถร
 ไม่ให้ อยู่มาตุ๊กนายเทียนไปตุงาม พระญารู้ก็ให้คน
 จับฆ่าเสีย พระมหาเถรรู้สึกเคืองใจ รื้อญาติโยมออก
 ไปก่อพระวิหารพระพุทธรูป ได้ชื่อว่ามีศรัทธาขาน แล้ว
 ไปตุงอารามอยู่เขาน้อย พระมหาเถรถึงแก่กรรม พระญา
 กษณไปแต่งการศพ ได้ชื่อว่าเขาคุมพนม แล้วพระญา
 กคนเมือง จึงพระญาชวามาเอาด้วยใช้เบ็ดใช้โก่โดย
 พระญาภพนน

อยู่มายังมีเด็กคนหนึ่งพ่อแม่เชษฐาใจอยู่ตำบลบ้านพเคียน
 เขาตกได้เปิดใจร่มไม้กตางนา มึงคัวหนึ่งเขาแก้วมาได้
 ในเปล พ่อแม่หนักใจแก้วตั้งชอตกว่าพังพการ ครน
 เด็กใหญ่เพียงโคกระบือได้ เด็กทั้งหลายก็มาเล่นด้วย
 พังพการ ๆ ให้คาบไม้กาเขคนตะเฒ่า วันหนึ่งพังพการ
 ชวนพวกเด็กวัดปลา แล้วให้สัญญาแก่กันว่า ถ้า
 ปลาออกหน้าทมิฬใจจะตัดหัวเสีย ปลาจูงออกหน้าทเด็ก

คนหนึ่ง พังพการกเอาดาบภาเขตคหิวเตกนนชาคตาย
 พ้อเด็กไปบอกรรมเมือง ๆ ไปทูลแก่พระญา ๆ ให้หาควเด็ก
 นหมา เตกนนเขาแก้วจายแก่พระญา ๆ ก็เอาเตกนน
 เป็นบุตร พระญา กคคแจ่งเมืองกับชวา พระญา ก็ให้
 ขคกรอบเมืองพระเวียง พระญาชวาให้มาเขาด้วย พระญา
 ก็ไม่ให้ พระญาชวากทพเรือมารบ พระญา ก็ให้พังพการ
 เป็นทหารออกรบ พังพการฆ่าพวชวาเตี้ยสามสิบคน
 สี่สิบคนทุกวัน พวชวาทายมากนถ แต่จะได้เห็นตัว
 พังพการก็หาไม่ ชวากแตกหนีไป พระญา ก็แบ่งเมือง
 ให้พังพการฝ่ายหนึ่ง พระญา มาตงแก่กรรมกเกิดไร่ห้า
 ชาวเมืองตมตายหอบใช้ไปอยู่ครอกห้วยครอกเขา เมือง
 กร้างอยู่ชานาน

ยังมีศรมหาราชากนายนถกกระทาดุรา กับคนทั้งหญิง
 ทงชาย ๑๐๐ คน มาตงอยู่ตคทานาชชวาเมืองฉานคกา
 ก.กคคชขอพระหตา ๆ ก.กคคชขอศรมหาราช เป็น
 ผู้ใหญ่อยู่เมืองฉานคกา ยังมีขุนศรีแปดอธมแด่นเมือง

ขวางอยู่เมืองสระ ^๕ มพรานแปดคนตามเหนือหอดงมาพบ ^๕
 พระเจ้ายะเดิม ^๕ จึงนำยกกันไปบอกกับขุนศรีพดแปดอัน ^๕
 แฉนเมืองขวาง ^๕ เมืองสระนั้นชนแกเมืองนครศรีธรรมราช ^๕
 แฉนเมืองสระนั้นเกิดใช้หา ^๕ จึงแมนางแฉตรอมาตงเมือง ^๕
 สระนั้นมาพบเมืองแฉนมาตงทงหอดงหรดเมือง ^๕

ยังมีนายไทยผู้หนึ่งชาวกรุงศรีอยุธยา ไช้เรือมาทอด ^๕
 อยู่ปากน้ำนครศรีธรรมราช นายไทยวางว่าว ๆ นกชาติ ^๕
 นายไทยตามว่าวมาพบพระเจ้ายะเดิม แฉนพบเจ้าไทย ^๕
 สององค์ ^๕ องค์หนึ่งชื่อมหาเถรพุทธธำถ ^๕ องค์หนึ่ง ^๕
 ชื่อมหาเถรพรหมสัตว์เทยวโคจรมา นายไทยก็ดำความ ^๕
 แก่เจ้าไทย ๆ ให้นำไปค้ทพระเจ้ายะเดิม แฉนนายไทยก็ ^๕
 ดงเรือไป ^๕ ภายหลังเจ้าไทยทงสองพบพระมหาชาติทอาย ^๕
 ดงเทยมพระบรรดงก รอยเด้อเฮาเนอชนกนทนน เจ้าไทย ^๕
 ก็กดับไปอยู่อารามคังเก่าเด้า ^๕

ยังมีชาวอริยพงษ์อยู่กรุงศรีอยุธยา ไช้เรือมาทอด ^๕
 อยู่ปากน้ำพระญา แฉนมาพบเจ้าไทยทงสองพระองค์ แฉน ^๕

๑๗
 พระวอพระยพงษ์พนมมาท้าวพรชองดา
 ผู้เฝ้าผู้แก้แค้นเจ้าพรหมมาท้าวพระมหาชาติตกอยู่ช้านานแล้ว
 จึงพระมหาเถรบอกวามองร้างเสียช้านานแล้ว พระมหา
 ชาติก็ทำตายลงถึงบรรดังก็นั้นไป
 แผลงกาง แล้วจดหมายกว้างยาวบรรดังก็นั้นไป
 แด่พระพุทธรูปพระเจ้ายอดเจ้าเมือง
 พระวอพระยพงษ์พนมมาท้าวพรชองดา
 นำเอาเรื่อง
 รวบรวมถวายพระเจ้ายอดทุก ๆ วันถึงคืนนั้นพระยอ
 ช่างหวาด ซึ่งมาอยู่กรุงศรีอยุธยา มหาปรีชน
 ทศศรีออกมากับนายแฉ่งจำพระบรรทดี มาด้วยพระมหา
 ปรีชน แล้วมีกรรมมาให้มนต์พระสงฆ์มาช่วยแต่ง
 พระบรมชาติ แด่พระสงฆ์ทั้งหลายร้อยชาติโยมมารักษา
 พระบรมชาติ แด่พระสงฆ์ทั้งหลายมาฟังพระบรรทดีแล้ว
 ก็กลับไปร้อยชาติโยม จึงมีมนต์พระมหาเถรตั้งรักษา
 พงษ์ร้อยชาติโยมมาแต่ชอน นายเผื่องหัวพันคุมไพร่
 ด้วย พันไกรพลตาพมาสร้างวัดศรีมังคุด มหาเถรเทศ

รั้ง^๕ศรีรชญาตีโยมมาแต่โองพทานสร้างวัดสุนน นิมันต์
 มหาเถรเพชมาแต่ย้ายคดงรชญาตีโยมโพ^๕ด้วย พันศรีรชนา
 มาสร้างวัดจันทเม่าดี พระมหาเถรมังคดาจารย์รชญาตี
 โยมมาแต่ภู^๕ทอง สร้างวัดหรัตพระชาตุ พระมหาเถร
 ไชติบาดมาแต่บักโวกเขาพระบาทกับนายมันท์ศรี สร้าง
 วัดฝาง พระมหาเถรสรเพชมาแต่โองพทานรชญาตีโพ^๕
 ด้วย พันศรีรชนาสร้างวัดฮากเนพระชาตุ พระมหาเถร
 อุนทร^๕รชญาตีโยมมาแต่ยศไถทรสร้างวัดประค^๕ พระมหา
 เถรพงษารชญาตีโยมมาแต่เพชบรีย สร้างวัดคโนด
 พายัพพระมหาชาตุ จังมหาปเรียนทศคีรี ปลดก^๕ภู
 อยพายัพพระมหาชาตุ จังพระมหาเถรมงคลเขาไม้คีรี
 มหาโพธิได้อ่างทองดงดำเถารชญาตีโยมมาแต่เมืองดังกา
 สร้างวัดปลับปลุกพระคีรีมหาโพธิ ฝ่ายอุดรพระมหาชาตุ
 ปลดก^๕ทองแดง แต่วัดฮากน็ดอมรอกอพระพุทธรูป
 ดำมคาน ฝ่ายบัจจิมกอพระบรมมอองค์หนึ่งพระระเบียง
 รอบ ๒๗ ห้องชื่ออาพระโพธิมณเฑียร จังพระมหา

ปเรียนทศคีรีแดงชาวอริยพงษ์นาย แวง นิมิตต์ พระ มหา เถร
 พุทธเจ้าครว้พระเค็มเป็นบำแก้วตามพระบรมทูต พระ
 เจ้าอยู่หัวให้นางแม่เรือนทองรับพระ พุทธ รูป มา ได้ บาค
 ทั่ว แด่มตราออกมาให้แม่เจ้าเรือนทอง ๔๐ ห้องงาน
 เป็นข้าพระทานพระกษัตริย์ญา จึงพระตั้งฆตงหลายกบ
 พระศรีมหาราชาเจ้าเมืองตานตกก กษัตริย์ชวคนของห้วย
 ของเขาออกมาแต่งพระมหาชาติแคยออก ลง มา ถึง บรวิ ดง ก
 แด้วทำการฉลองพระชาติ พระศรีมหาราชาสร้างวัดศรี
 พระชาติ พระมหาเถรมงคลประชาออกมาแต่กรุงศรี
 อโยธยา พระศรีมหาราชานิมนต์ให้อยู่อารามหน ๆ ชื่อ
 กะตจณเภาหืออง พระศรีมหาราชาก่อธรรคธรรค
 แด้ว พระศรีมหาราชาตั้งแก่กรรม ชนอินทราผู้ดู
 กนเมืองตานตกกอยู่ เมียชนอินทราชื่อนางเออย ดู
 ชายชื่อนายศรี ดูหญิงชื่อนางราม มีพระราชโองการ
 ออกมาว่าให้ชนอินทราแต่งดูเข้าไปถวาย ชนอินทรา
 แต่งดูหมอข้างเข้าไปแทน หมอข้างก็ตามดูเข้าไปด้วย

หมอข้างให้กราบทูลว่า ขุนอินทราหาเอาลูกสาวเข้ามา
ถวายไม่ โปรดให้เจ้าหอดวงออกมาจับ ๆ สมคามถ้อยคำ
หมอข้างกราบทูล จึงให้เอาขุนอินทราไปตีเดี่ยวที่ประตู
ท้าว แล้วเอาลูกเมียผู้คนเข้าไปเป็นเจ้าหอดวง นายศรี
ลูกขุนอินทรานั่น โปรดให้เป็นนายศรีทนต์ คงแต่
นพมาเมืองนครศรีธรรมราชก็อินทรานเป็นชำนาน หา
ผูกนเมียองมีได้

เมื่อศักราชได้ ๓๗๓๕ ปี มีพระโองการให้นายศรีทนต์
ออกมากนเมืองนครศรีธรรมราช จึงพระมหาปเรียน
ทศศรีแดงพระสังฆทัตถหลาย ทำเรื่องราวให้มชาอริยพงษ์
กับนายแวงเอาเข้าไปถวาย มีรับสั่งให้นายข้างเอาทองแดง
ห้อยออกพระมหาธาตุมีตของเต็มแล้ว ให้มชาอริยพงษ์
รับออกมา ครั้นให้นายสามราชหงษ์ออกมาทำสาร
บายชัย ญาติโยมพระสังฆทัตถปวง ให้ขาดจากสงฆ์
จากอากรจากอาณาประชานาด ให้เป็นเชิงเป็นตระกุดซ้ำ
พระ นายสามราชหงษ์ทำบายชัยซ้ำพระโยมสังฆทัตถปวง

๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

บาท ๘ ห่องถึงมุ่มพายัพ   แต้นนไปได้แก่ขุนแปดสระ
 เจ้าเมืองตวัน ๕ ห่อง   ได้แก่ราชาพิชชาเจ้าเมืองพิชตง
 ๖ ห่อง   ได้แก่ขุนจุตาเจ้าเมืองตงห่อง ๓   ได้แก่ราชรัต
 หัวเมืองไชย   ขุนอินทราเจ้าเมืองเขาคด้วยห่อง ๓   ได้
 แก่นายดำเถาเสมียนขุนอินทราเขาคด้วย ๓ ห่อง   ได้
 แก่นายบุญฮอยหัวพันด้วย ๒ ห่อง   ได้แก่นายจอมศรี
 นายน้อยยอดม่วงห่อง ๓   ได้แก่นายคำหัวปากห่อง ๓
 ได้แก่นางเจ้าเรือนทองห่อง ๓   ได้แก่นมหาปเรียนทศศรี
 ผนวชอริยพงษ์นายพุทธศรี ๓๐ ห่อง   ได้แก่นมหาเถร
 อุนทร ๓ ห่อง   ได้แก่ขุนคดของพด ๓ ห่องถึงมุ่มอีสาน
 เขาคัน ๑๖๕ ห่อง   พระพุทธรูป ๑๖๕ พระองค์
 แดงมหาปเรียนทศศรีแดพระสงฆ์ทงหลาย   แด
 ผนวชอริยพงษ์แก่นายดำราชหงษ์   ก็ให้วัดกำแพงรอบ
 พระระเบียงทงสี่ด้านให้แก่พระสงฆ์ทงปวงแลผู้ได้ ห่อง พระ
 ทงปวง   กำแพงฝ่ายบูรพ์ ๕ เส้น ๓๓ วา   แต่มุม
 อีสานไปได้แก่พงโพธิ์โพธิ์มนเคียรเส้น ๖ วา   ได้แก่

นายรัตนโนโชติบาดแล่น ๔ วา   ได้แก่นายรัศมีมหาเถร
 เหมรังศรีวงศ์พระธรรมศาสดา ๘ วา   ได้แก่นมหาเถรสุทธิวิชา
 พงษ์วัคค์มังกศ ๓๘ วา   ได้แก่เพ็ญพรตวง ๘ วาจนมม
 อาคเน   คำนกฤษณได้แก่สังฆเถรเพ็ญแล่น ๒ วา   ได้
 แก่เจ้าเมืองบันทายสมอ ๘ วา   ได้แก่นมหาเถรธรรมเพ็ญ
 ๓๘ วา   ได้แก่นมหาเถรธรรมกถยาแล่น ๒ วาจนมมทรค
 คำนบัจฉิมได้แก่เพ็ญพรตวง ๘ วา   ได้แก่ศรีสุตคามเจ้า
 เมืองไทร ๘ วา   ได้แก่นมหาเถรราชเด่นา ๕ วา   ได้แก่
 มหาเถร ๒ วา   ได้แก่นมหาเถรมังคดาจาร ๔ วา   ได้แก่
 มหานนทสารีย์ ๓๘ วา   ได้แก่กัตถยามิตร ๑๒ วาทงประตุ
 ด้วย   ได้แก่ขุนไชยสุธา ๘ วาประตุข้างหม่งด้วย   ได้
 แก่ราชาศรีเทวาเจ้าเมืองกะฉนคณ ๘ วา   ได้แก่ขุนศรีพด
 แปกอ้อม   แฉ่นเมืองขวางเจ้าเมืองสระ ๘ วา   ได้แก่
 อัจทองนายรามด้วยพฤทธิบาท ๓๒ วาจนมมพายัพ   แต่
 คำนอุดรไปได้แก่ขุนแปดฉนเจ้าเมืองศรีวัง ๘ วา   ได้แก่
 ราชภักชยาเจ้าเมืองพิทลุง ๓๐ วา   ได้แก่ขุนสุดาเจ้าเมือง

ดุ ๘ ๑๖ ได้แก่นายฉุนน้อยหัวปากด้วย ๔ ๑๖ ได้แก่นายจอมศรีนายน้อยยอดมิ่ง ๒ ๑๖ ได้แก่นายคำหัวปากด้วย ๒ ๑๖ ได้แก่นางแม่เจ้าเรือนทอง ขุนอินทราช่วยด้วย ๕ ๑๖ ได้แก่นหาเถรปเรียนทศศรีแถมชาวอริยพงษ์ ๑๕ ๑๖ ได้แก่นหาเถรอนทรทัช ๘ ๑๖ ได้แก่นขนคตองพด ๔ ๑๖ ขนมมอี่สาน เขาถนนต้งตามเป็นกำแพง เทา ๑๗ เส้นกบวาหนง

จึงพระดั่งซึ่งทงหลายร้องฟ้องว่า จะ ขอ ที่ ภูมิ มี ดัด ไว้ สำหรับญาติโยมทำเป็นนาจ้งห็นสำหรับอาราม สำหรับพระระเบียง จึงขุนอินทราแถมพระดั่งซึ่งทงหลาย ก็ทำกรรมจนให้นายสำมราชหงษ์แถมชาวอริยพงษ์ เข้า ไป ถวาย จึงมีพระบรมทศตรีดีให้หาขุนอินทราแถมพระดั่งซึ่ง เข้า ไป จึงขุนอินทราแถมพระดั่งซึ่งเข้าไป จึงมีพระบรมทศตรีดีให้ขุนรัตนากร คนคนด้ามร้อยมารังเมืองนครศรีธรรมราช จึงมีพระบรมทศตรีดีให้ขุนอินทราเป็นศรีมหาราชา ๆ ก็ทุดด้วยกิจพระดั่งนาแถมพระดั่งซึ่ง ให้เจ้าคณะ ถวายขบวน

แดมาญชยพระสงฆ์ทั้งหลาย กทตถวตถกมมัตถชอให้ญาติ
 โยมพระสงฆ์ทั้งหลาย สร้างสวนไร่นาไว้สำหรับอาราม
 สำหรับพระห้องสำหรับพระสงฆ์ทั้งหลาย แดมีพระบรรท
 ให้นำดามจอมเจ้าพระบรรทตออกมาด้วย ศรีมหาราชาให้
 ทำดารบาญชยทกมมัตถชอสงฝ่ายชแดนแดนไว้แก่ พระสงฆ์
 เจ้า ให้ญาติสร้างสวนไร่นาดินบัว สำหรับพระห้อง
 พระระเบียงแดพระสงฆ์เมอมหาคักกราช ๑๕๕๐ ม่นัน จึง
 ศรีมหาราชาแดนายดามจอมแจกดิน บัว ณ ห้วย ปาก นาย คำ
 ให้แก่พระมหาชาติเจ้า ๑๕๐ ไร่ ฝ่ายบรรพให้อาณา
 ดาราพยาบาล ๘ ไร่ แดให้นายศรีวิภักพยาบาล ๕ ไร่
 ๕ ไร่หนึ่งเป็นนาจ้งหัน วัดให้แก่นายทองใสห้วยปาก ในโพธิ
 มณเฑียร วัดให้พระกัลปนา เป็นนาจ้งหันในห้วย
 ดิมหมวดนายทองใสพยาบาล ให้วัดกมมัตถให้แก่
 พระเดิมแดมหาเถรพุทธเจ้าคร ม่นันทิศเพี้ยนพยาบาล
 คำบดตถกเมือง เป็นนา ๒,๐๘๘ ไร่บง ให้วัดกมมัตถ
 ให้แก่พระระเบียงมหาเถรสุทธชชาติพงษ์ วัดกมมัตถ ให้

แก่มหาเถรเหมรวัังศรี ให้นายเพงนายฉัพพยาบาด คำแดง
 ทาน้องมหาเถรเหมรวัังศรี สร้างเป็นนาจังหัน ให้อัด
 ฎุมมีสัตให้แก่มหาเถร ปเรียน ทศ ศรี ดำ หรับ พระ ระ เมือ่ง
 ๓๐ ห้อง ให้นายพุทธศรพยาบาดฝ่ายทักษิณค่อแดนด้วย
 พระธรรมศาดา ฝ่ายฉวันออกค่อแดนด้วยพระกัตปนา
 ฝ่ายฉวันคกทลาหอง ฝ่ายฉคนแม่เนาเป็นแดน เป็น
 นา ๓๓ เเด็นบรวทอง แต่ฝั่งฉดาไว้เป็นแดนทองฉกศ ให้
 ฎุมมี สัตให้ แก่ พระ กัต ปนา ให้นาย ฉ้อย ฉวาอ พยา บาต
 ให้อัดฎุมมี สัตให้แก่อุโบสถ ๖ เเด็น ให้อัดฎุมมี สัต
 ให้แก่มหาเถรฉงเถรเพ็ช เป็นนาจังหันคำบดบัจฉิม
 ทรตเมืองนาชวางเจดรว ให้แก่พระธรรมศาดาเป็นนา
 ๘ เเด็น เป็นนาจังหันมหาเถรเหมรวัังศรีคำบดท่ากระฉง
 ให้แก่มหาฉงเถรเพ็ชคำบดท่าซาก เป็นนาจังหันเจ้าพระ
 เป็นนา ๓๗ เเด็น ให้อัดฎุมมี สัตให้แก่นายน้อยทองสุก
 ให้อัดฎุมมี สัตให้ แก่ พง โสธ คำ บด โพธิ มณ เข็ชร ให้
 ฎุมมี สัตให้แก่มหาเถร โสคิบาด ให้นายรัตพงษ์พญา ให้

วัดภูมิมัสต์ให้แก่พระเดิม เป็นนาจัหินพระมหาเถร

พทขตำรวจ ตำบลตรอกเมืองเป็นนา ๓๓ ไร่ ๓๓ กบ ๓๓ กว

ให้อวัดภูมิมัสต์ให้แก่พระระเบียง เป็นนาจัหินพระมหา

เถรธรรมราชแถมมหาเถรเพ็ช ให้อวัดภูมิมัสต์ให้เป็นนา

เชิงคคเป็นนา ๒ ไร่ ๓๓ กบ ๓๓ กว ฝ่ายอาคณเมืองเป็นนาเชิงคค

สงฆ์ให้เจ้าคณะ ให้อวัดภูมิมัสต์ให้แก่พระระเบียง เป็น

นาจัหินพระมหาเถรธรรมกถยา ให้ข้ากรัตพยาบาล

แต่ศรีมหาราชาแตนายถ้ามจอม วัด ภูมิมัสต์ให้แก่

ทงนให้ญาติทงปวงพยาบาล แต่ให้พระยาจำปางแตน

พระระเบียงทงนศดวยแตน แต่ให้ขุนศรีพดเฮาเชิงกภู

ในวัดพระคูหาวัดถ้ำพุนฉวางเมืองสระให้เอาจาก มา มุง พระ

ธรรมศาลา ให้มหาเถรเหมวังศรีรักษา แตนมหาเถร

เหมวังศรีกร้องฟ้องว่านาซึ่งแจกนนน้อยนัก แตนจะขอคืน

บ้ำตำบลบางนำเดิมนาตะโพนอีกเล่า จึงศรีมหาราชาแตน

นายถ้ามจอมให้นายรัตปลัด ศรี มหา ราชาไป วัด คิน บ้ำ แตน

บางนำเดิมนาตะโพนอีกเล่า ให้แก่นมหาเถรเหมวังศรี ๆ ก็

๒๙๔.๓๑๒๑๘
๓๓๓๑๔

๓๐๕.๕๓๗๓

กรมมหาดไทย

๐๒๖๒๘๔

สาขามหาดไทย

ให้นายวิชาญแดงราชำแดงทา   มหิดลมหาเถรเทศรังศรี
สร้างเป็นนาถำหมัดห้องแดง   ำแดงเอื้อยให้แก่นายไต้
พระมหาเถรเทศรังศรี   ำแดงทอนอำแดงทราสร้างนหม
ให้วัดภูมิมัดคให้แก่นำแดงสัง   สร้าง เป็น นาคัง หิน
พระเจดีย์   แดงให้วัดภูมิมัดคให้ นาย อุ จัง หิน เป็น น
พระกัฒปนา   ให้วัดภูมิมัดคให้ นาย สำนบุรคแอำแดง
ใหม่รักษา   ให้วัดภูมิมัดคให้ นาย แผ่นหนาพระกัฒปนา
ให้วัดภูมิมัดคให้มหาเถรเทศรังศรีให้ นาง เพง สร้าง เป็น
นาคังหิน   ให้วัดภูมิมัดคให้ในกัฒปนาในหัวส้มนายหม
สร้างเป็นนาคังหิน ๘ เส้น ๓ ทมวัดเป็นนาคังหินเจ้าคณะ
แด้งวัดภูมิมัดคตาบดท้ำ   ให้แก่พระธรรมศาธา   ให้
นายอินสร้างเป็นนาเจ้าพระแด้งหินพระมหาเถรเทศรังศรี
ให้วัดภูมิมัดคให้แก่นายสำเพ็ชนายงัดวง   ำแดง
เอื้อยอำแดงบุญของสร้างคดของแฉะ   เป็นนาคังหินดำหรับ
พระธรรมศาธา   มหาเถรเทศรังศรี   ให้วัดภูมิมัดค
ให้แก่นายงัดวงคังเอื้อย   ำแดงบุญของสร้างคดของ

ตำบลบันแคมาตร เป็นนาจังหวัดสำหรับพระธรรมศาสดา
 มหาเถรเทศรังศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ นาย อุ่น นาย
 คำศรีสร้างตำบลพระกระเส็ด เป็นนาจังหวัดมหาเถรเทศ
 รังศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ชาวตางคันทร์สร้างตำบลมู
 ให้วัดภูมิมืดตให้แก่มหาเถรมังคดาจารย์ แดมหาเถร
 นนทสารีย์สร้างตำบลยวงกระแอมตะ ให้นายเกิดสร้าง
 พยาบาลสำหรับพระระเบียง ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ นาย
 พุทธธรรณชาวอริยพงษ์ตำบลพะเคียน สร้างเป็นนา
 จังหวัดปเรียนทศศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ นายพุทธธ
 แดฆชาวอริยพงษ์ สร้างตำบลทาสี ๓ ไร่ เป็นนามหา
 ปเรียนทศศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ นายพุทธธตำบล
 พายพเมือง สร้างเป็นนาจังหวัดมหาปเรียนทศศรี ให้
 วัดภูมิมืดตให้แก่ มหาเถรเพช ตำบลทาสีสร้างสำหรับ
 พระระเบียง ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ นายคำสร้างตำบลดง
 ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ นายเทพตำบลพะเคียน สำหรับ
 พระธรรมศาสดา แดมหาปเรียนทศศรีเทศรังศรี ทงน

ย่อมศรัทธาราชานายตามจอมแจกคืนบ้ำให้ทุกตั้ง กัด ทุก
 หมู จังศรัทธาราชานายตามจอมแจกทำบุญที่เชิง
 กุฏิวัดให้แก่แม่นางเจ้าเรือนทอง แดหัวดิบชาวปถาร
 พระกัศปนา แดวัดให้ผู้ครองเพณแดพระสงฆ์อันชน
 แก่เจ้าคณะแดพระสงฆ์ วัดนอกวัดเศกนารายทงหลาย
 ให้ทุกตำบลตามพระบรรทุกแด้ว ให้นายตามจอมเข้าไป
 ถวายบังคม แด้วถวายชบวนพระมหาชาติแดพระระเบียง
 แดโพธิมณฑลเศียร แดพระเค็ม แดอาราม แด บุญศรี แด ญาติ
 พระสงฆ์ แดทภูมิมี่ดักทงปวง แดนายตามจอม
 ทุดด้วยพระเจดีย์แดพระเพทาร์ แดขอประดิษฐานผู้คน
 แดญาติไว้เป็นข้าพระแดขอทภูมิมี่ดัก จังมีพระราช
 โองการอนุโมทนาด้วยนายตามจอม จังให้นายแวงจำ
 พระบรรทุกไปมอบทภูมิมี่ดัก แดข้าพระไว้ดำรงพระ
 นม แดห้ามราชการทงปวงนน มีพระราช โองการไว้
 ดำหรับพระแदनายตามจอมไต่ ทภูมิมี่ดัก ตำบล บ้าน ส่นไต่
 พระระเบียงได้กำแพงด้อมพระมหาชาติด้วย แด้วพระศรี

มหาราชสร้างพระวิหารฝ่ายทักษิณพระมหาธาตุ   แด
 ก่อพระเจดีย์เพहारสูง ๗ วามืดทองตงถึงอาคัน   ก่อ
 พระพุทธรูปทรงถัน ๗ ตะแปดพระองค์   เข้ากัน ๓๒
 พระองค์   พระพุทธรูปประธานด้านตะองค์เป็นพระ ๓๖
 พระองค์   ได้ชื่อพระวิหารหลวง - แดพระมหาเถรเทศ
 รั้งสร้างพระธรรมศาลา   ขุนศรีพิศแปดอ้อมแฉ่นเมือง
 ขวาง   เอาเชิงคู่อุจศึกหาวิคฉวางวิคฉาพูน   เอาจาก
 มามุงพระธรรมศาลา

อยู่มาพระศรีมหาราชถึงแก่กรรม   ศักราช ๓๘๖๓ ปี
 โปรดให้ข้าหลวงออกมา   เป็นศรีมหาราชแต่งตั้งพระธรรม
 ศาลา   ทำระเบียงล้อมพระมหาธาตุ   แดก่อก่อพระเจดีย์
 วิคฉก   มีพระบัญชาให้พระศรีมหาราชไปรับเมืองฉาน
 ตกา   ศรีมหาราชถึงแก่กรรมเอาศพมาไว้วิคฉก   แด
 เอามาก่อเจดีย์ไว้ในพระเดิม ๘ ยอด

เมื่อศักราชได้ ๓๘๘๘ ปี   โปรดให้หลวงศรีวราวงษ์
 มาเป็นเจ้าเมือง   มาทำวิหารฝ่ายอุดรพระธาตุ   ทักษิณ

พระโพธิมณฑลเขย ก่อพระสูง ๗ ศอกหล่อพระด้ามฤ
 องค์หนึ่งไว้บูชา ฌเมยหุดของคันทงไว้ฝ่ายบรรพชิต ชื่อ
 จำเพหารเขียน แล้วอุทิศข้าหญิงชายไร่นาไว้สำหรับรักษา
 พระ โปรดให้หุดวงพิเรนทรเทพมาเป็นเจ้าเมือง พระทิพ
 ราชาของพระญาสุพรรณเป็นปลัด สักการียุกมาตเมืองแดง
 ไปตั้งเมืองพิทลุงได้ ทิพรราชาเป็นแม่ทัพไปตั้งได้คนเจ้า

เมื่อศักราช ๒๓๓๗ ปี โปรดให้พระยาพิสดารราชมา
 เป็นเจ้าเมือง เสนให้คักแต่งทำกำแพงกำซั้วไว้ แล้ว
 เข้าไปกรุงไปทางเมืองสระ

เมื่อศักราช ๒๓๔๓ ปี โปรดให้พระยาศรีธรรม
 ราชเดชะมาเป็นเจ้าเมือง อสงคนะให้ตั้งป้อมาหนาเป็น
 แม่ทัพเรือมารบเสี้ยนคำแห่งปลัดนครปากพระญา ข้าศึก
 รุกเข้ามาถึงคันทงกำซั้วฝ่ายอุดร พระยาศรีธรรมราชออก
 รบศึกหนีไป

เมื่อศักราช ๒๓๔๔ ปี โปรดให้พระรามราชย้ายมา
 มาเป็นเจ้าเมือง เขาขุนเขาวราชมาเป็นปลัด รัฐบาล

อุซึ่งคณะจึงพระยาให้ช้คคุม่ายบรรพ แต่ดำเนินาทำวงมาออก
ดำเนินาฉายทักษิณ

เมื่อศักราช ๒๓๗๓ มี คักของขงคนะยกมา พระญา
ให้ตั้งค่ายคู่ม่ายอุดร แต่แต่งเรือหุ้มเรือพายพดประมาณ
ห้าหมื่นเศษ รบกันเจ็ดวันเจ็ดคืน รุนพญาออกหัก
ทพดางคินคักแตกลงเรือคักเผาวค้ทำไฟเสีย พระญา
ถึงแก่กรรม พระญาแก้วผู้หลานก้อพระเจดีย์บรรจุธาตุ
ไว้ในพระธรรมศาลา

ศักราช ๒๓๗๗ มี พระบรมทูตโปรดให้พระญาบริบาล
พลราชเจ้าเมืองตะนาวศรีมหาครมาเป็นเจ้าพระญานครศรี
ธรรมราช เศไชยอภัยพิริบรากรมพาทูเจ้าพระญานคร
ศรีธรรมราช

พิมพ์ที่โรงพิมพ์จักรวัฒนา เลขที่ 17
ถนนตชนาว หลังวัดบวรนิเวศวิหาร
นายจิตร นาคไพโรจน์
ผู้พิมพ์โฆษณา 2503 โทร. 23744